

AVGIFTER

Sprängämnesinspektionens föreskrifter (SÄIFS 1999:4) om avgifter
för inspektionens verksamhet

[UPPHÄVD]

Sprängämnesinspektionens författningssamling

Sprängämnesinspektionens föreskrifter om avgifter för inspektionens verksamhet;

SÄIFS 1999:4

Utkom från trycket den
16 december 1999

beslutade den 9 december 1999.

Sprängämnesinspektionen (SÄI) föreskriver med stöd av 40 § förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor följande.

Kap. 1 Tillämpningsområde

1.1 Den som i riket tillverkar eller hit för in brandfarlig eller explosiv vara eller den som projekterar eller uppför anläggning för brandfarlig eller explosiv vara skall till SÄI betala avgift som avses i 40 § förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor enligt vad som sägs nedan.

1.2 Dessa föreskrifter omfattar inte Försvarmaktens och Försvarets materielverks tillverkning eller import av brandfarliga eller explosiva varor för försvarmaktens behov.

Kap. 2 Definitioner och förkortningar

2.1 I dessa föreskrifter och tillhörande allmänna råd har följande uttryck och förkortningar nedan angiven betydelse.

avgiftsperioder Tiden den 1 januari – den 30 juni och den 1 juli – den 31 december.

brandfarlig vara Vara enligt 5 § förordningen om brandfarliga och explosiva varor.

Anm.

Jämför SÄI:s vägledande förteckning (SÄIFS 1998:6) över brandfarliga gaser och vätskor samt förteckning (SÄIFS 1996:5) över brandreaktiva varor.

explosiv vara Vara enligt 8 § förordningen om brandfarliga och explosiva varor.

Anm.

Jämför SÄI:s förteckning (SÄIFS 1993:4) över godkända explosiva varor m.m.

handladdning	Tillverkning av handvapenammunition utan automatiska hjälpmedel.
import	Införsel av brandfarliga varor, överföring av explosiva varor från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och införsel av pyrotekniska artiklar från EES samt införsel av explosiva varor från länder utanför EES.
	Anm. Med överföring avses varje fysisk förflyttning till Sverige från annat EES-land av sådana explosiva varor som omfattas av tillståndskrav enligt 3.2.1 SÄI:s föreskrifter (SÄIFS 1997:5) om import och om överföring av explosiva varor.
projekt	Planering eller byggande av anläggning avsedd för hantering av brandfarliga eller explosiva varor.

Kap. 3 Avgifter

3.1 Allmänna bestämmelser

3.1.1 Avgift betalas som grund-, mängd-, tillstånds-, projekt- eller ansökningsavgift.

3.1.2 Det belopp för grund-, mängd- och projektavgift som skall betalas in fastställs av SÄI på grundval antingen av de uppgifter som en tillverkare eller en importör lämnar eller av annan utredning i ärendet.

SÄI får ta ut preliminär grund-, mängd- och projektavgift.

3.1.3 SÄI kan, om det föreligger särskilda skäl, sätta ned en avgift.

3.2 Grundavgift

3.2.1 Grundavgift betalas av tillverkare eller importör av explosiv vara. Avgiften är 10 000 kronor per avgiftsperiod. Tillverkare skall betala avgift för varje tillverkningsställe inom landet. Om en tillverkare har fler än ett tillverkningsställe inom en och samma kommun betalas dock endast en grundavgift per kommun. Tillverkare som importerar explosiva varor skall endast betala grundavgift som tillverkare.

3.3 Mängdavgift

Allmänna bestämmelser

3.3.1 Till grund för beräkning av avgift skall ligga den mängd brandfarlig eller explosiv vara som tillverkas i riket eller som förs in hit under en avgiftsperiod (mängdavgift).

I beräkningsunderlaget skall ingå även brandfarlig eller explosiv vara som en tillverkare eller en importör förbrukar i egen verksamhet eller som han för ut ur riket.

3.3.2 Mängdavgift betalas av tillverkare eller importör av brandfarlig eller explosiv vara. Avgiften betalas endast i det första ledet i hanteringskedjan med följande undantag.

1. Gasol som framställs i riket skall vara avgiftsbelagd. Mängdavgiften enligt 3.3.4 för sådan gasol reduceras med avgiften för brandfarliga vätskor.
2. För explosiva varor skall den tillverkade slutprodukten alltid vara avgiftsbelagd även om den tillverkats ur annan explosiv vara.

3.3.3 Mängdavgift betalas endast om avgiftssumman för brandfarliga respektive för explosiva varor hos en och samme tillverkare/importör överstiger 1 500 kronor under avgiftsperioden.

Brandfarliga vätskor och gaser

3.3.4 Mängdavgiften är för

- *brandfarliga vätskor* 0,28 kronor per ton,
- *acetylen och vätgas* 43 kronor per ton,
- *gasol* 3,30 kronor per ton,
- *naturgas* 1 000 kronor per miljon normal kubikmeter, och
- *övriga brandfarliga gaser* 0,28 kronor per ton.

Brandreaktiva varor

3.3.5 Mängdavgiften är för

- *ammoniumnitrat* som omfattas av SÄI:s föreskrifter (SÄIFS 1995:6) om hantering av ammoniumnitrat 0,75 kronor per ton,
- *organiska peroxider* som omfattas av SÄI:s föreskrifter (SÄIFS 1996:4) om hantering av organiska peroxider 65 kronor per ton, och
- *väteperoxid* som omfattas av SÄI:s föreskrifter (SÄIFS 1999:2) om hantering av väteperoxid 1,10 kronor per ton.

Explosiva varor

3.3.6 Mängdavgiften är för

- *sprängämne* (huvudslag I) 80 kronor per ton för mängd av högst 1 000 ton och 30 kronor per ton för mängd däröver och
- *krut och pyrotekniska sats* (huvudslag II) 3 200 kronor per ton för mängd av högst 100 ton, 1 250 kronor per ton för mängd över 100 men högst 200 ton och 380 kronor per ton för mängd däröver.

För en till riket införd explosiv vara som tillhör huvudslag III (ammunition), huvudslag IV (tändmedel), huvudslag V (pyrotekniska varor) beräknas mängdavgiften endast efter den mängd sprängämne (huvudslag I), krut eller pyroteknisk sats (huvudslag II) som ingår i varan.

3.4 Projektavgift

3.4.1 Projektavgiften är 17 400 kronor för varje arbetsvecka som en handläggande tjänsteman vid SÄI ägnat åt projektet.

Betalningsskyldig är ägaren till den anläggning som projekteras eller i sista hand huvudmannen för projektet.

Avgift betalas inte, då ett projekt endast avser ombyggnad eller förbättring av en anläggning eller en ny- eller tillbyggnad och projektet är av ringa omfattning.

3.4.2 Beslut om att projektavgift skall tas ut meddelas av SÄI:s styrelse.

3.5 Ansökningsavgift

Tillstånd till handladdning för överlåtelse

3.5.1 Den som ansöker om tillstånd till handladdning för överlåtelse skall betala en ansökningsavgift. Avgiften är 3 000 kronor.

3.5.2 För handladdning betalas inte grund- eller mängdavgift enligt 3.2-3.3.

Godkännande av pyrotekniska varor

3.5.3 Den som ansöker om godkännande av pyrotekniska varor som kräver SÄI:s provning skall betala en ansökningsavgift. Avgiften är 1 600 kronor per produkt.

3.5.4 Om SÄI:s provning av ett godkännande för en produkt visar att någon provning inte behövs skall inbetald ansökningsavgift betalas tillbaka till sökanden.

Gemensamma bestämmelser

3.5.5 Ansökningsavgift skall betalas när ansökan ges in. Om inte detta sker föreläggs sökanden att betala avgiften inom en viss tid. Följs inte föreläggandet avvisas ansökan.

Övergångsbestämmelser

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 januari 2000, då föreskrifterna (SÄIFS 1997:10) om avgifter för inspektionens verksamhet upphör att gälla.

I fråga om avgifter som avser tiden före den 1 januari 2000 gäller dock de äldre bestämmelserna.

Bestämmelserna om ansökningsavgift gäller inte för ansökningar som inkom till SÄI före den 1 januari 2000.

ERIK NILSSON

Lars Ericsson

Avgifter

Allmänna råd till Sprängämnesinspektionens föreskrifter (SÄIFS 1999:4) om avgifter för inspektionens verksamhet

utfärdade den 9 december 1999.

Bakgrund

När beslut år 1981 fattades om att SÄI skulle bli en helt fristående myndighet bestämdes också att verksamheten skulle finansieras med avgifter. Grunderna för avgiftsuttaget har i stort sett varit oförändrade sedan avgifterna infördes. Vissa justeringar har dock gjorts i jämförelse med det ursprungliga systemet. T.ex. har avgifter för gasol, naturgas, ammoniumnitrat och organiska peroxider samt en grundavgift för tillverkare och importörer av explosiv vara införts.

De principer som SÄI ställt upp och som tillämpas för avgiftsuttaget är följande.

- Avgift skall som regel tas ut i första led vid import och tillverkning.
- Avgifter skall fördelas proportionellt mot de insatser som SÄI gör inom de olika ämnesområdena.
- Avgifterna skall balanseras mot SÄI:s faktiska kostnader.
- Avgiftssystemet skall vara lätt att administrera.
- Nya aktörer skall inte kunna dra nytta av avgifter som redan etablerade aktörer betalar.
- Berörda företag bör underrättas i god tid innan en påtaglig ändring av avgift görs eller en ny avgift införs.
- Ryckighet i avgiftsnivåerna bör undvikas.

Kommentar till 3.3

De flesta brandfarliga och explosiva varorna levereras i ren form. Det finns dock vissa undantag, t.ex. perättiksyra och ammoniumnitrat. När avgiften beräknas tas ingen hänsyn till koncentrationen av varan utan endast mängden.

Kommentar till 3.4

I vissa fall måste SÄI lägga ner mycket tid vid projekteringen av större nya anläggningar för huvudmän som ännu inte bedriver avgiftspliktig verksamhet. Exempel på detta är projektering för byggande av

- naturgasledningar innan import startats,
- gasolbergrum för huvudman som inte tidigare importerat gasol, och
- gasturbin som skall drivas med naturgas.

I och med att huvudmannen inte betalar någon avgift enligt dessa föreskrifter kommer han avgiftsmässigt att åka snålskjuts på andra avgiftsbetalare, dvs. normalt konkurrenter. För att skapa en avgiftsmässig konkurrensneutralitet har SÄI därför infört en projektavgift.

Projektavgiften tas normalt inte ut för insatser som understiger en veckas arbete.

Kommentar till 3.5.1-3.5.2

För att få tillverka ammunition för handvapen för överlåtelse krävs tillverkningsstillstånd. Sådant tillstånd prövas av SÄI. I princip skall en sådan tillverkare erlägga grundavgift. SÄI har gjort bedömningen att grundavgiften (20 000 kronor per år) är oskäligt stor i förhållande till verksamhetens omfattning och har i stället infört en ansökningsavgift för tillståndsprövningen som bättre motsvarar SÄI:s verkliga insatser.

Tillstånd till tillverkning av ammunition för handvapen ges normalt för fem år. Detta innebär att sådan verksamhet i genomsnitt behöver tillståndsprövas vart femte år.

Kommentar till 3.5.3-3.5.4

Enligt 10 § förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor skall en explosiv vara för att få hanteras eller importeras vara godkänd av SÄI eller ha undergått annan form av bedömning av överensstämmelse som skall godtas enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet). Pyrotekniska varor har i princip fri rörlighet inom EES. Det innebär dock inte att Sverige måste acceptera pyrotekniska artiklar som är godkända i något annat EES-land. Det svenska kravet på nationellt godkännande gäller som en generell regel för att få släppa ut en pyroteknisk artikel på den svenska marknaden.

Godkännande av fyrverkeripjäser och pyrotekniska sceneffekter sker enligt SÄI:s föreskrifter i SÄIFS 1992:2. För att få ett sådant godkännande utför SÄI normalt en provning av artikeln.

ERIK NILSSON

Lars Ericsson